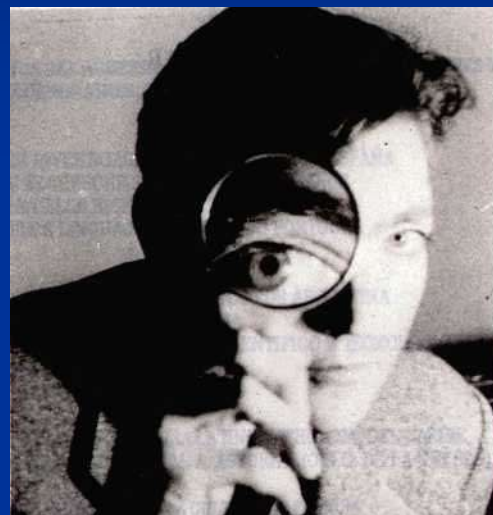
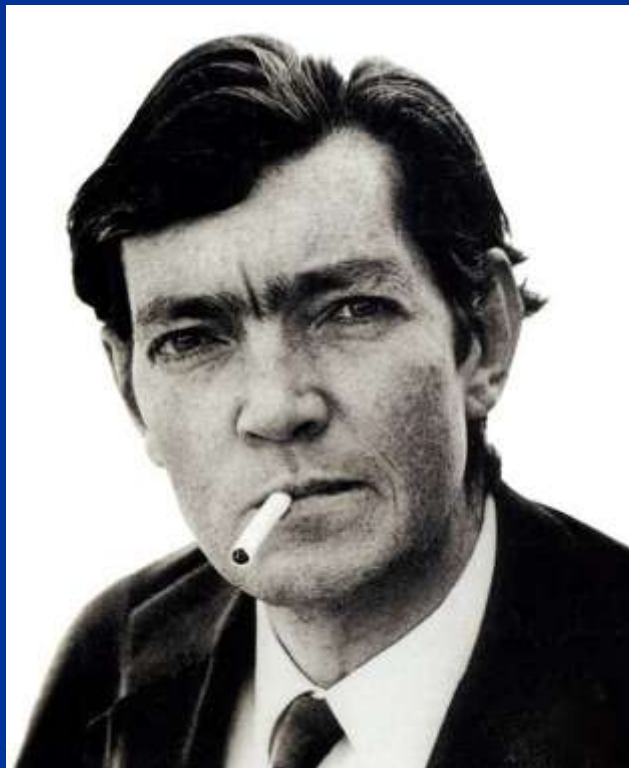
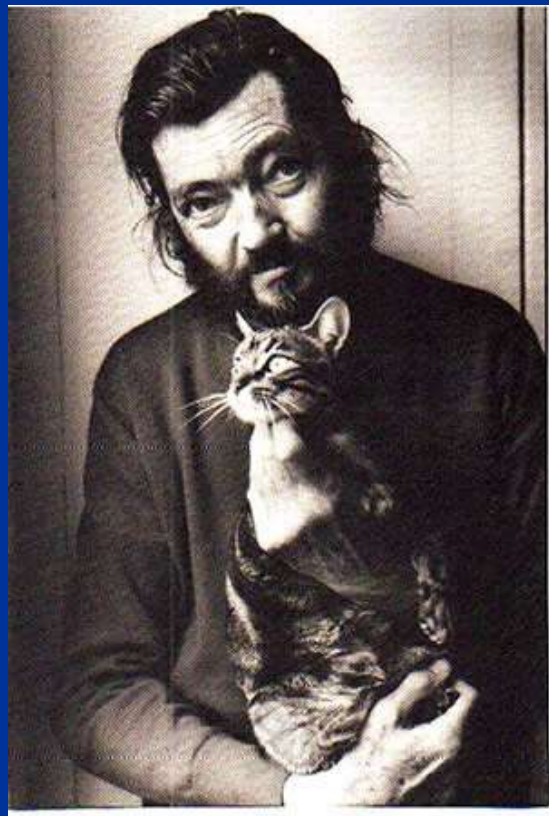


Хуліо Кортасар



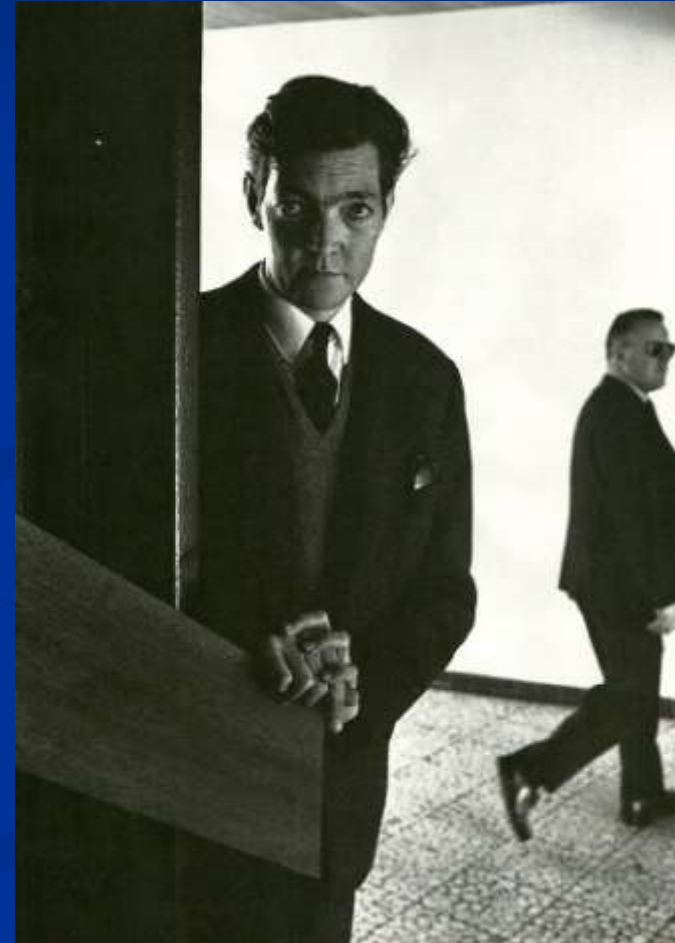
Презентацію підготувала
учениця 11 класу
Перепятенко Юлія

- Хуліо Флоренсіо Кортасар — аргентинський письменник і поет, представник напряму «магічний реалізм».



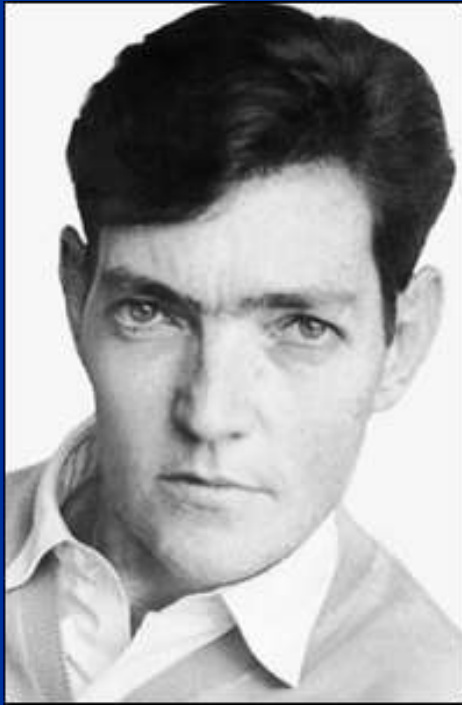
Біографія

- Народився 26 серпня 1914 р. в Брюсселі, в сім'ї співробітника аргентинського торгового представництва. Дитинство і юність провів в Буенос-Айресі. Закінчивши школу, вступив на літературно-філософський факультет столичного університету, але через відсутність коштів за рік залишив навчання і сім років пропрацював сільським вчителем.





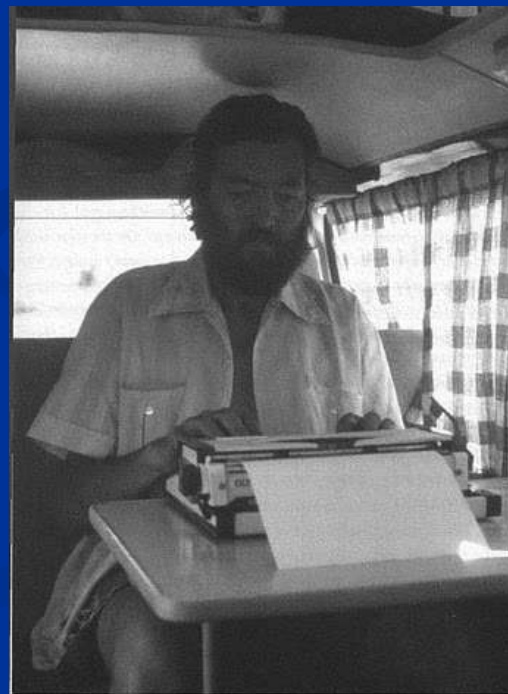
- У 1944 р. став викладати в університеті міста Мендоса. Брав участь в антидиктаторських виступах інтелігенції і був вимушений залишити педагогічну діяльність.
- У 1946 р. повернувся в Буенос-Айрес, став співробітником в Книжковій палаті. Отримавши в 1951 р. літературну стипендію, виїхав до Європи, де до кінця днів жив в Парижі, довгі роки працював перекладачем при ЮНЕСКО.



Творча діяльність

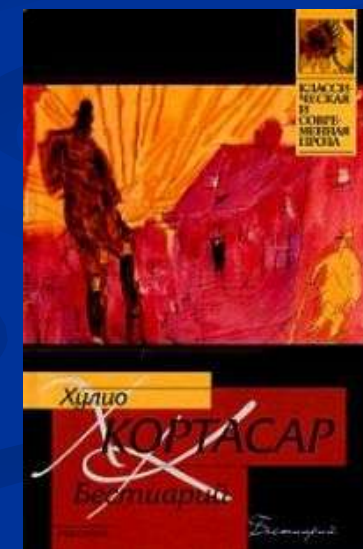
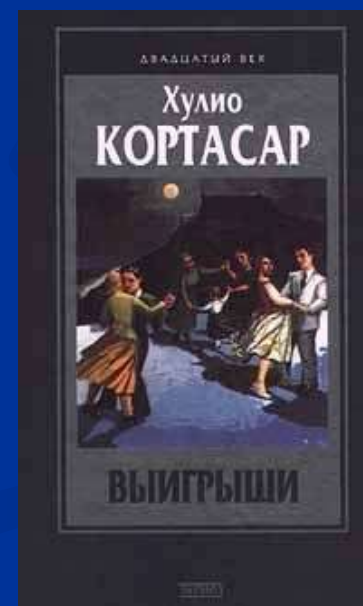
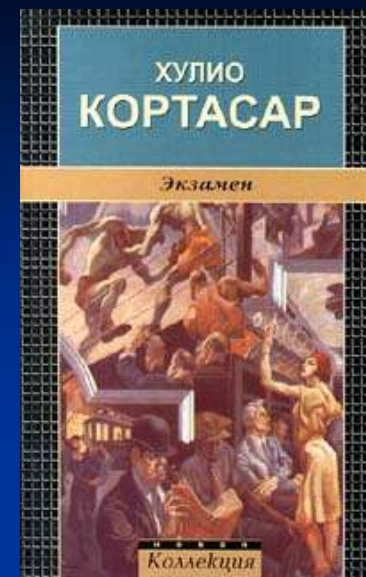
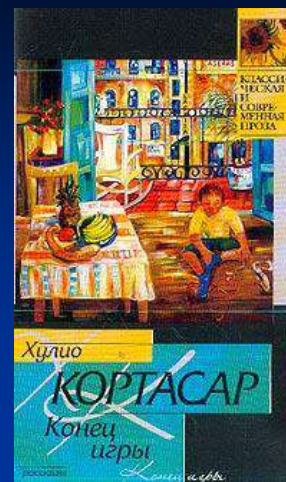
- Почав писати дуже рано, в 1938 р. дебютував як поет-символіст збіркою сонетів «Присутність». Вірші продовжував складати впродовж всього життя, але не публікував їх; помертньо була видана лірична книга «Тільки сутінки» (1984), куди увійшли вірші і поеми, створені від початку 1950-х до 1983 р.

- Перше оповідання «Захоплений будинок» було надруковано в 1946 р. в журналі, що видавав Борхес, якого Кортасар вважав своїм наставником. Вже на початковому етапі творчості виявилася схильність Кортасара до своєрідного поєднання реальності з фантастикою, орієнтація на несподіванку, що вражає сприйняття.

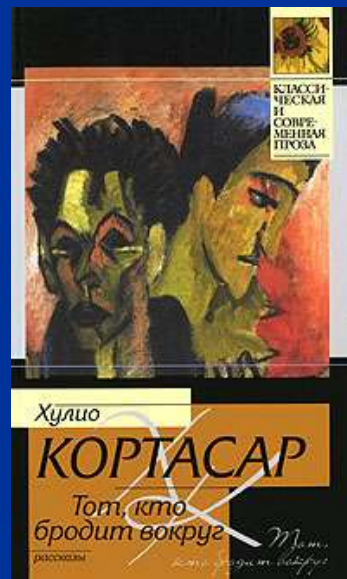


*Lobo: How many photos are you going to take of me writing?
Orita: Lots. We have to convince the reader of the seriousness of our scientific labour.*

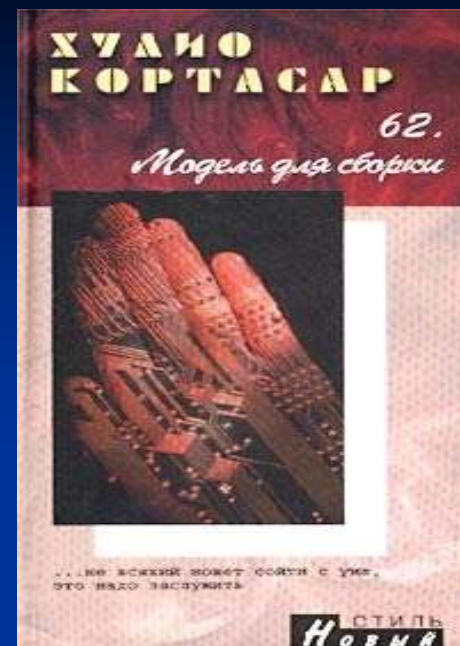
■ Нічим не примітна і зовні стійка повсякденність починала розхитуватися під впливом таємничих, ворожих сил, агресія ірреальності породжувала неясний неспокій, передчуття небезпеки — романи «Іспит» (написаний в 1950 р., побачило світло тільки в 1986 р.), «Виграші» (1960), збірки оповідань «Бестіарій» (1951), «Кінець гри» (1956—1964). Фантастична вигадка дозволяла припустити сумнівність і умовність сталих уявлень про оточення, відчути примарність і крихкість звичних співвідношень між елементами реальності.



- З роками своєрідний кортасарівський спосіб передачі фантастичного припущення видозмінився, ірраціональність подій не завжди була обумовлена втручанням сили «ззовні», нерідко незвичне, несподіване зароджувалося у внутрішньому просторі самої людини. Кортасар — визнаний майстер новели, автор збірок «Життя хронопів і фамів» (1962), «Всі вогні — вогонь» (1966), «Той, хто тут бродить» (1977), «Дехто Лукас» (1979), «Ми так любили Гленду» (1980), «Поза часом» (1982) і інших — з великою увагою відносився до цього жанру, вважаючи, що «роман перемагає завжди по очках, оповідання має виграти нокаутом».



■ Після написаних виключно на аргентинському матеріалі «Іспиту» і «Виграшів» в зрілий період творчості створені «Гра в класики» (1963), «62. Модель для збірки» (1968); героями цих творі були не тільки аргентинці, але і французи, англійці, данці. В центрі уваги автора — сучасні соціальні, психологічні, етичні проблеми, мова ведеться про відношення до світу і інших людей, до влади, про самостійність і свободу, про егоїзм і борг, доброту і любов, але часто це предстає в суто метафоризованих варіантах.



- Письменник помер в Парижі від лейкемії
- 12 лютого 1984 р. Похований на паризькому кладовищі Монпарнас.



Дякую за увагу!

Використані джерела

- http://go.mail.ru/search_images
- <http://uk.wikipedia.org>
- <http://www.clubcultura.com>
- <http://julio-cortazar.narod.ru/biogr.htm>
- <http://lib.ru/INPROZ/KORTASAR/>